

Mårtensresa.

(Visa på värmlandsmål av F. A. Dahlgren.)

Lars Jön - sa han ok te mår - ten i fjol, han
ok mä den bru - na mår - ra, ä
nä - sa va rö ä glysst' som a sol, ä
be - na di slang i kjår - ra.

2. Så kom han te Spange kläcka va tre 4. Så kom han te Rössbärg kläcka va
där bett' han den brune mårta fämm,
å tog sej en sup å två där breve', där stanna den brune mårta,
å strackla så opp i kjårta. å Lars tog en häjsjudunnrande klämm
— då slang hele khårn i kjårta.
3. Så kom han te Ve i Våshåre fram, 5. Så kom han te Krestenhamn kläcka ått'
löt pusste den brune mårta. sa pto den brune mårta
å tog ur pottåål en annteli dram, å skull te igen å ta lite vått,
så hövve då slang i kjårta. men slang ånna störrt ur kjårta.
6. I rånsten han låg å sów möcke bra
breve' stog den brune mårta;
han sów i en stöt te ljusande da,
ga tusan bå mår å kjårta.
7. Men når som han vockna langt fram
på då'n,
då sa'n te den brune mårta,
"Nu ä, ja så trött ve mårten å sta'n,
nu far vi allt hem mä kjårta.
8. Så ok han från mårten, slaski som gör,
han ok mä den brune mårta,
å näsa va blå å länger än för,
å skrötten han slang i kjårta.